

Svensk foto

Rasepresentasjonen er en «ny» rase i Nordisk Kaninstandard, som ble tatt opp fra 1.10. 2001. Satinangora ble fremavlet av Mrs. Leopoldina Meyer fra Canada i starten på 1980-tallet. Den har ikke stor utbredelse i norden. I konkurranse med den vanlige Angora, har det vært vanskelig å «slå igjen». Sverige importerte rasen først, i 2000, men det er ikke mange som utstilles. Svenske oppdrettere viste frem 23 i 2002, mens i 2008; utstilt 13.

Hilde Krogedal har søkt på internett hva som fortelles om rasen «ute i den store verden», og vi har forsøkt oss med en forståelig oversettelse for å bli bedre kjent med rasen:

Ettersom engelsk, fransk og tysk angora-raser har sin opprinnelse fra en felles europeisk angorakanin, er Satinangora en ung rase fremavlet av canadieren Mrs. Leopoldina Meyer. Hun fant i et kull med rasen Satin, en kanin med lang pels. Hun tok vare på denne og avlet den med en fransk angora. Dette er hvordan hun fikk frem den nydelige glans i denne angora-

rasen. I 1987 ble Satinangora godkjent som ny angorarase gjennom ARBA (det amerikanske kaninforbund). Selv om resultatet av ullmengde nok kan forbedres, er rasen å regne som «ærbødigst kongeligheten av angora». Rasens navn er for den ekstremt myke struktur av ulla. Den har ingen ull på hodet, ører og beina, og er lettere å stelle sammenlignet med de

andre angorarasene. Satinulla skal være sterkere/kraftigere, og egner seg godt for spinning.

Ullutviklingen på Satinangora er «kun» på kroppen, så rasen produserer dermed ikke så mye ull som de vanlige angorarasene. Satinangora ser veldig lik ut på den franske angora av utseende og type, men har en unik egenskap med at den gir nydelig lukseriøs ull. De fargede har en dypere farge og skinner som silke. Fargen og glansen er enestående for rasen. Denne karakteristikken gjør Satinangora veldig tiltrekkelige for ull og spinning. Rasen har det gode rolige anlegg som vi kjenner fra angora og er enkle å håndtere.

Satinangora er av middels størrelse, idealvekt er 3,5-4 kg. Kaninen er fornem og vennlig innstilt, og er robuste og produktive. Rasen er avlet fram i mange farger, ARBA-standarden teller 37 varianter.

Våren 1998 ble de første Satinangora importert fra USA til europa. Resultatet og mengde ull, sies som nevnt på forrige side, og naturlig, å være mindre, sammenlignet med den angora som er avlet på for ullproduksjon over mange, mange år.

Utviklet ullfiber har en lengde på 10 cm, og flere avlere sier de «ribber» dem to ganger i året. Men det er vel flere som forholder seg til klipping og med de samme klippeintervaller som for vanlige angora. Satinullens utrolige bløthet og glans gjør fibreene veldig spesielle. Satinangorafiber regnes som lukseriøs fiber. Da rasen ikke har så stor utbredelse er ulla heller ikke lett å få tak i.

Arveligheten for satin er vikende (trekker seg tilbake). Kaninen må være bærer av to satinangora-gener for at det skal vokse angoraull.

Satingenet er basert på en ukomplisert, «enkel» mutasjon og et «kjent» ikke-resse-

Satinangora, ungdom med ca 30 dagers ull

sivt gen. Det forandrer strukturen på pelshårene: Pelshårstammen er tynnere og gjennomskinnelig. Fargepigmentene er innenfra på pelshårene. Stammen reflekterer lyset - og ullen blir skinnende og blank. Det likner på glassfiber!

Tverrmålet/diameteren på pelshåret er tynnere enn ulla hos normal/vanlig angoraull, og ser mer glansfull ut og føles som silke. Spinning av ulla er ikke noe problem. Ulla er noe mer glattere, enn normal angora. Ulla blir helst spunnet med litt mer tvinn/vridning. Det finnes mange naturlige farger som blir en fristelse for håndspinnere.

Satinangora blåøyet, ungdom

Litt fra Nordisk Kaninstandard:

Satinangora har vektskala som for vanlig Angora: Voksenvekt fra 3,51 kg og høyere gir 5 poeng.

Ørene skal ha normal pels slik som det er på Satin, men små øredusker kan aksepteres dersom de er begrenset til ørespisene. Også på hodet skal den ha normalpels (det kan forekomme noen lange pels-hår), og både fram- og bakbeina skal ha Satin normalpels opp til kneledd.

Ullen tetthet: Idealet er god tetthet, men pelsen kan se mindre tett ut på grunn av den finere strukturen som kommer fra satinanlegget.

Ullens kvalitet: Ullen består av ullhår og tynne gjennomsiktelige dekkhår (satinhår) med en meget glansfull, silkelignende struktur. Den skal være livfull, sterk og falle fritt.

Fiberlengden skal være minst 7 cm etter en voksetid på 90 dager.

Ullen hos Satinangora kjennes mer tørr og luftig ut, enn hos Angora, som har sammenheng med satinanlegget hvor dekkhårene er tynnere.

Farge: Satinangora er godkjent i de fleste av Standardens beskrevne pelsfarger, men ikke i; lyseblå, lysegrå, reverød og sallander. Tegning: Godkjent i hotot og russer. Satinangora har på hode, ører og bein normalpels, og dermed skal de ha farge

Satinangora rød (svensk dyr/foto)

som de andre kaniner med normalpels. På kroppen, hvor Satinangora har ullen, er fargen fortynnet. Satinglansen gjør dog at fargen er ganske intensiv og den skal gå langt ned mot pelsbunnen.

Satinangora rød/døyd

Til alle foreninger: Start med kurs!

For mer info, se: www.naturogmiljo.no eller kontakt Bjørn, tlf. 51 67 19 00

Utstillinger å besøke i andre land:

Europautstillingen: 20.-22. november, Nitra, Slovakia

Bundes-Kaninchenschau: 12.-13. desember, i Karlsruhe Messehaller.

EuropaExpo: 28.-30. januar 2010, Spesialutstilling i Holland for Hermelin og Dverghare - se webside: www.kde-europa.nl

Svensk LU: 19.-21. februar, Nykøping

Dansk LU: 19.-21. februar, Viborg